

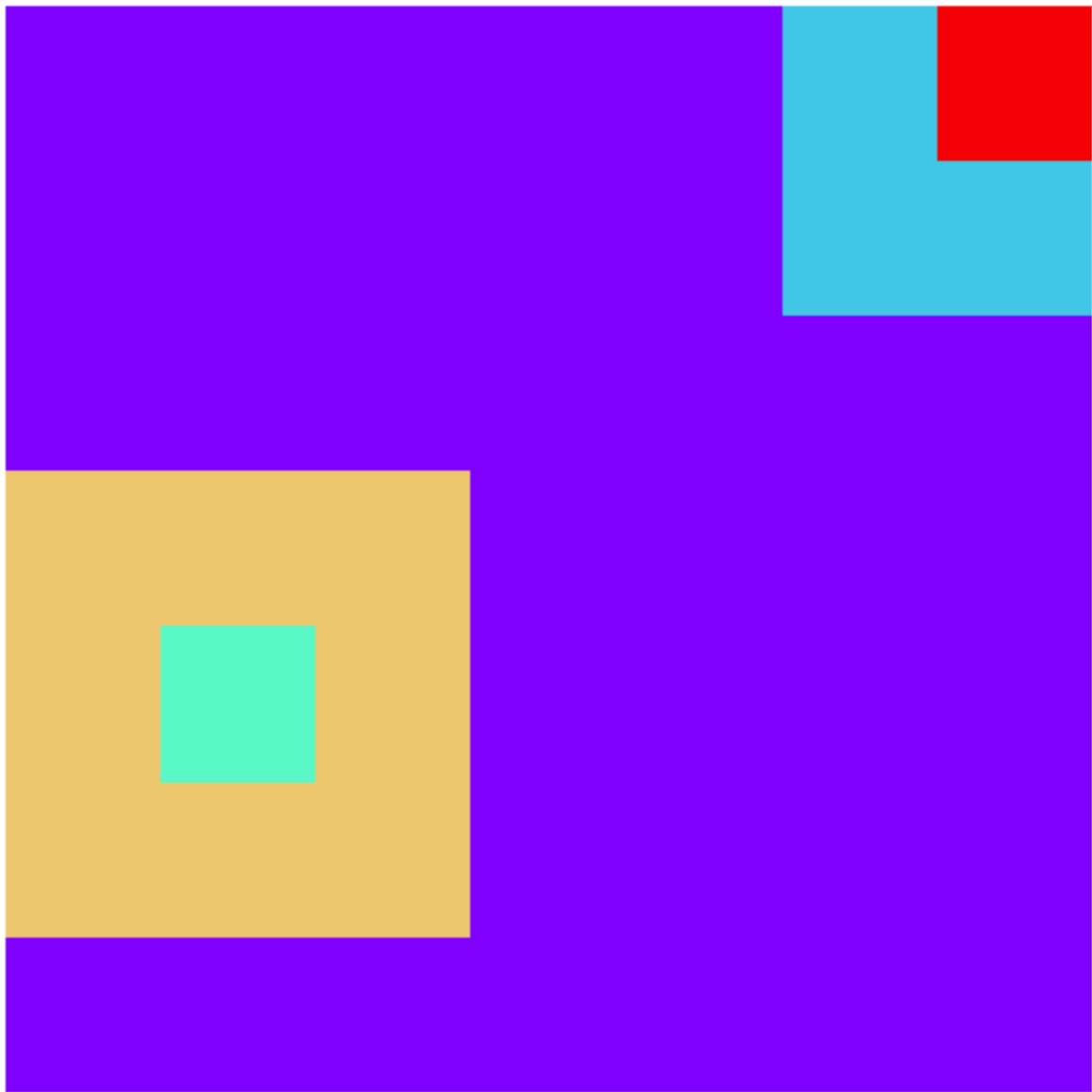
Tlareg i Strzyga

Sama mechaniki gry jest taka jak w konspekcie więc opiszę tutaj tylko schematy poruszania się strzygi. - W schemacie deterministycznym strzyga porusza się po kwadracie o określonym parametrem boku (3). Gdy dochodzi do krawędzi, to atakuje trzy pola, jedno w kierunku, w którym do tej pory się poruszała i dwa po bokach, następnie zmienia kierunek i tak dalej. - W schemacie niedeterministycznym strzyga z 50% prawdopodobieństwem atakuje w taki sam sposób jak wyżej z tym, że teraz losuje też kierunek. Jeśli nie atakuje, to porusza się w losowym kierunku.

W obu tych scenariuszach przewagą wiedźmina jest fakt, że może on zbliżyć się do strzygi, tak aby móc ją uderzyć, a jednocześnie ona go nie mogła. Taka słabość strzygi daje wiedźminowi szansę, nawet gdy strzyga porusza się w sposób niedeterministyczny.

Zaznaczę jeszcze, że przypadek deterministyczny nie jest całkiem deterministyczny bo strzyga przylatuje z zamku do losowego miejsca na swojej trasie.

Game over: GameResult.WITCHER

Mapa

Jako mapę wziąłem po prostu zamek w prawym górnym rogu i rozmiar 7x7 (aby ograniczyć czas uczenia). Na żółto oznaczałem pola aktualnie atakowane, na czerwono strzygę.

Nagrody

Rozsądne wydaje się duża kara za oberwanie, duża nagroda za uderzenie strzygi i drobna nagroda za przybliżanie się do strzygi (aby uniknąć zachowania, gdy wiedźmin niepotrzebnie przeciąga walkę lub nawet ją przegrywa ze względu na czas).

Ostatecznie wybrałem:

- nagroda za przybliżanie się = 2.0
- nagroda za uderzenie strzygi = 100.0
- kara za porażkę = -1000.0 - wydaje się to być lekką przesadą, algorytm działa równie dobrze nawet jeśli zmniejszymy tę nagrodę. W każdym razie chciałem tą karą wyrazić fakt, że musimy uderzyć strygę 3 razy a wystarczy, że raz oberwiemy żeby przegrać.

Parametry

Przygotowałem dwa zestawy parametrów:

- pasywny:
 - learning_rate = .5 (próbowałem też mniejszych, wyniki były podobne, na wykresach mam akurat tę wartość)
 - experiment_rate = .1
 - discount_factor = .1
- agresywny:
 - learning_rate = .9
 - experiment_rate = .25
 - discount_factor = .25

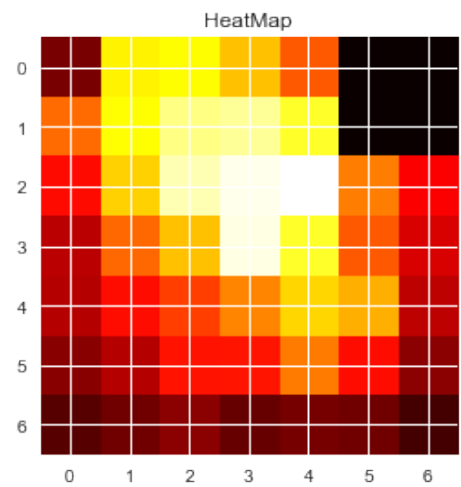
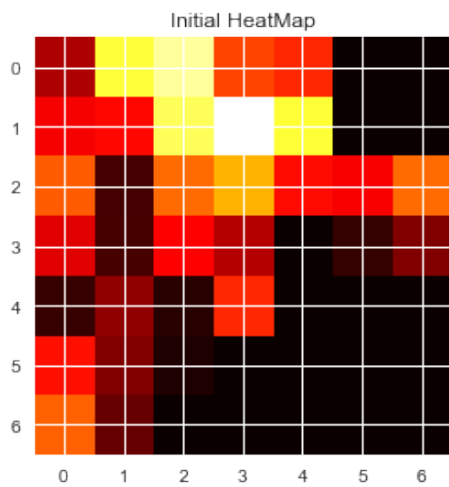
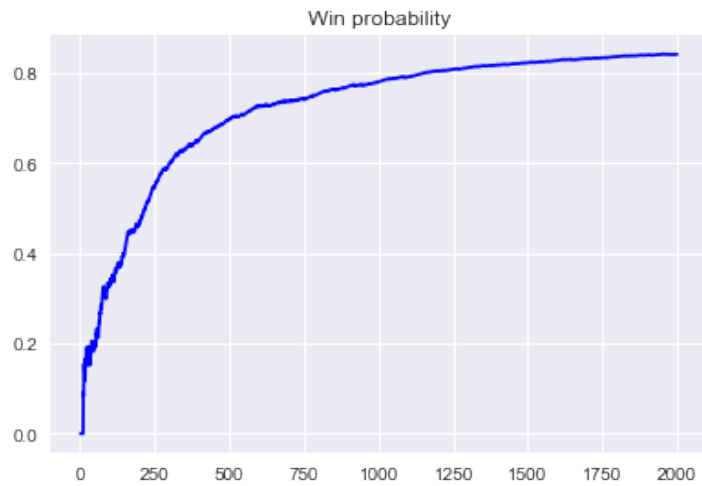
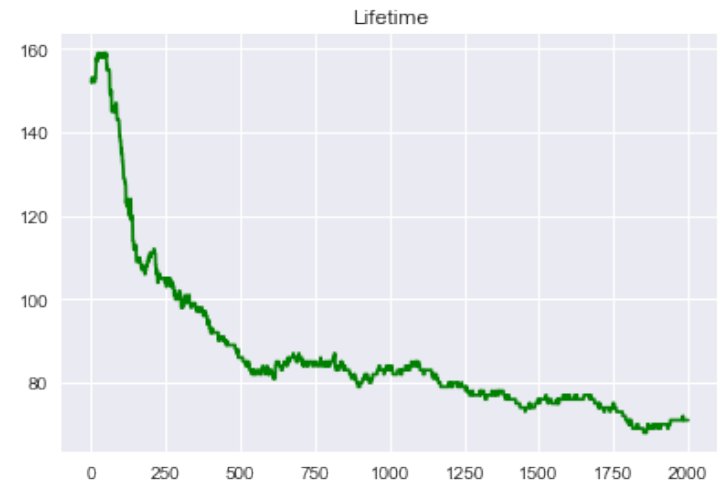
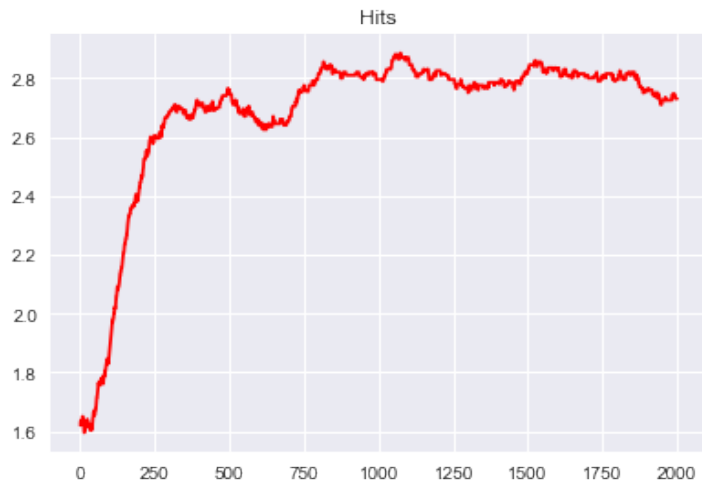
Nie obrałem tu wartości zupełnie ekstremalnych, tylko raczej takie które osiągają stosunkowo dobre wyniki.

Słów kilka o parametrach:

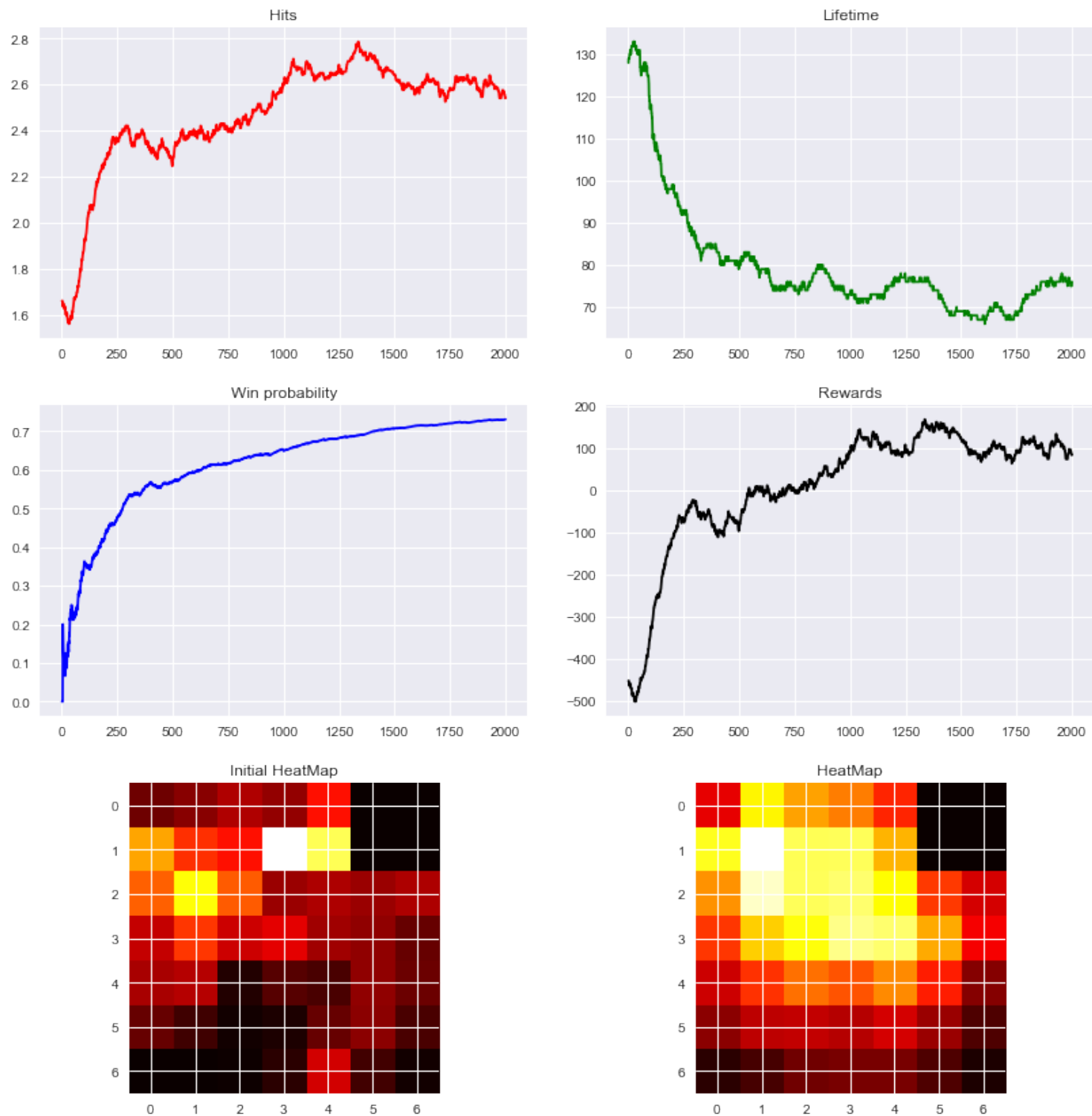
- learning_rate - im większa wartość parametru tym algorytm “chętniej” uaktualnia wartości funkcji Q na podstawie nowych obserwacji. Jeśli ustawimy tę wartość na niską, to algorytm będzie preferował zgromadzoną wiedzę względem nowych doświadczeń. Dla deterministycznego przypadku wartość parametru bliska 1 wydaje się być najlepsza bo jednokrotne odwiedzenie stanu daje nam wystarczającą wiedzę co zrobić tam kolejnym razem. W niedeterministycznym środowisku kluczowe jest wielokrotne poprawianie danej wartości funkcji Q tak aby po iluś próbach, iteracyjnie dojść do rozsądnego zachowania - dobra będzie tutaj niska wartość tego parametru.
- experiment_rate - ten parametr odpowiada za próbowanie nowych doświadczeń o których możemy nic nie wiedzieć zamiast podążanie za tym co mówi nam nasza wiedza (polityka). Ten parametr stara się walczyć z sytuacją, że algorytm utyka na przeciętnych rozwiązaniach, bo na takie trafił, gdy zaczynał naukę, gdy obok są rozwiązania dużo lepsze, których nie próbuje zbadać. Oczywiście ustawienie tego parametru na zbyt dużą wartość powoduje, że zbyt bardzo ignorujemy naszą wiedzę, co ostatecznie nie daje nam dobrych rozwiązań.
- discount_factor - czyli jak bardzo cenimy zyski teraz vs te później. W naszej grze rozsądne wydaje się być ustawienie go na niską wartość jako, że jest to zręcznościówka - kluczowe jest to co zrobimy teraz. W grach środowiskach bardziej strategicznych większa wartość tego parametru byłaby pewnie lepszym wyborem.

Wyniki algorytmu SARSA

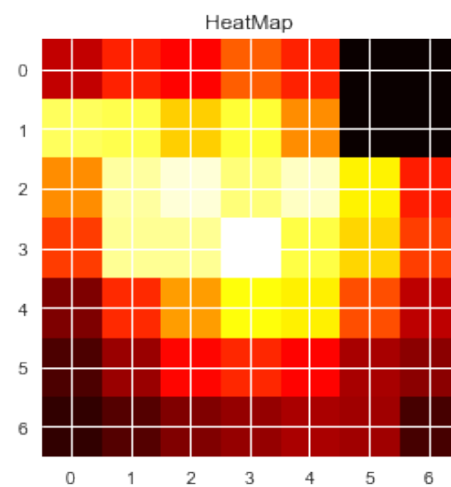
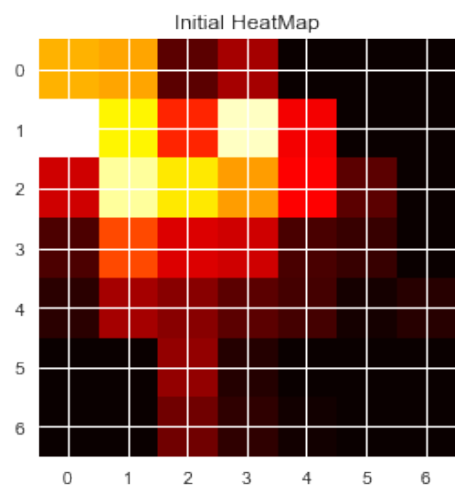
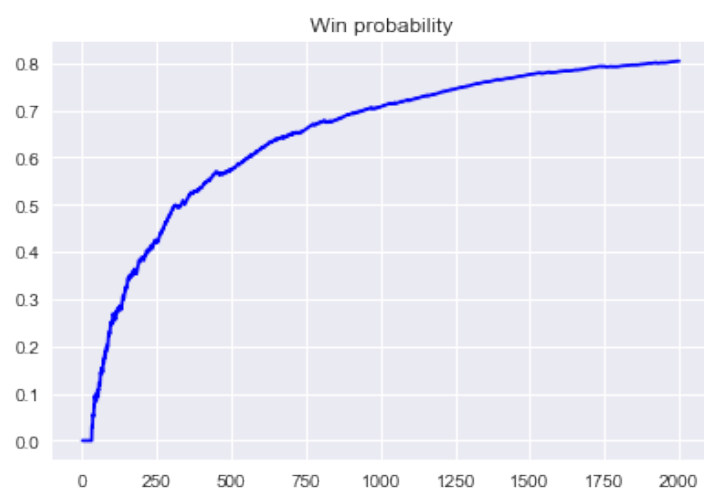
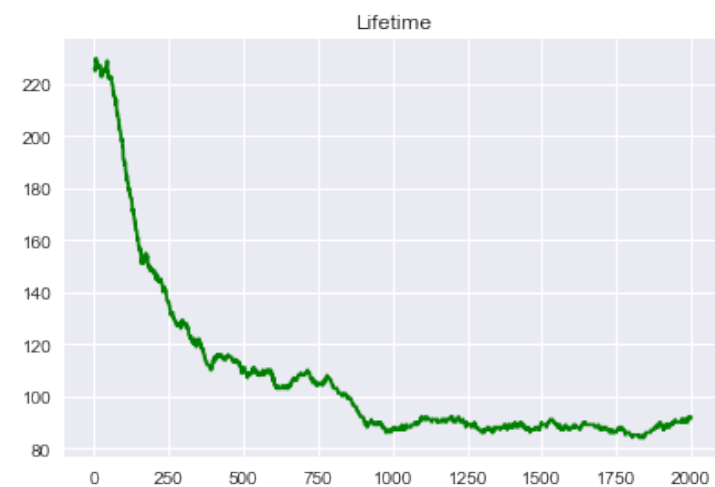
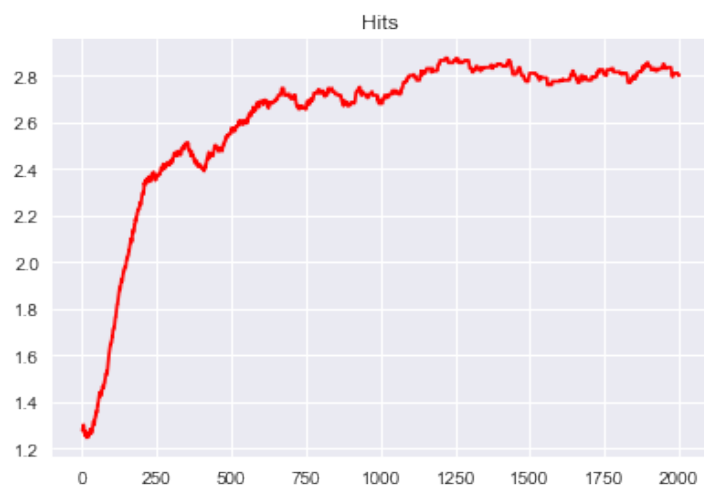
Dla środowiska deterministycznego z pasywnymi parametrami.

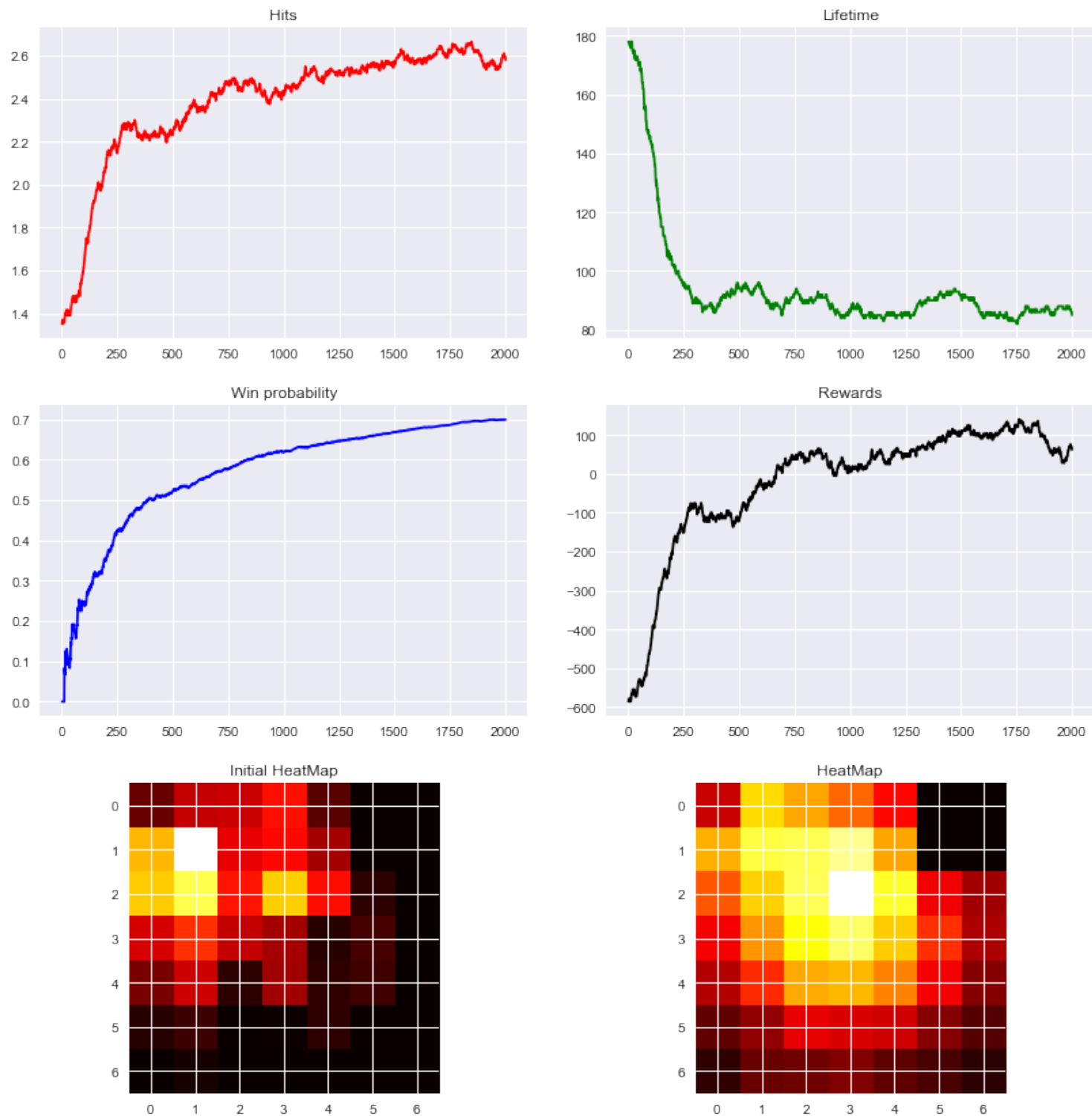
Dla środowiska deterministycznego z agresywnymi parametrami.

Dla środowiska niedeterministycznego z pasywnymi parametrami.

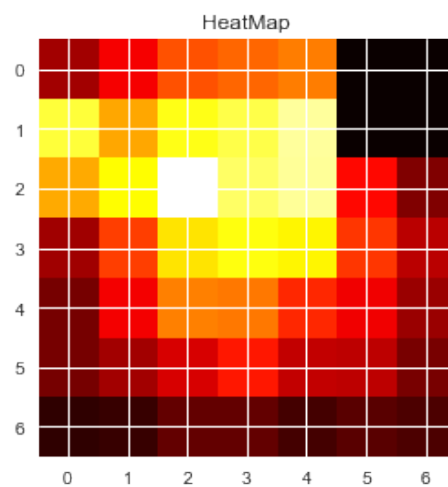
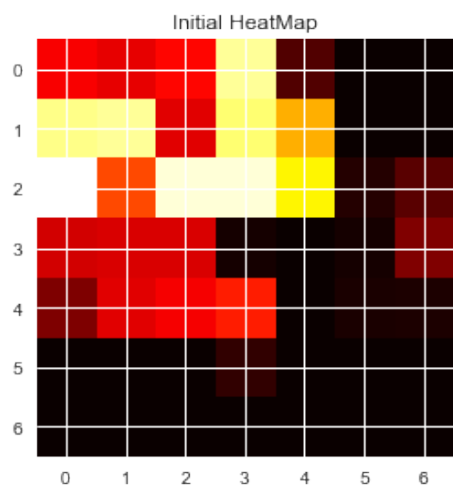
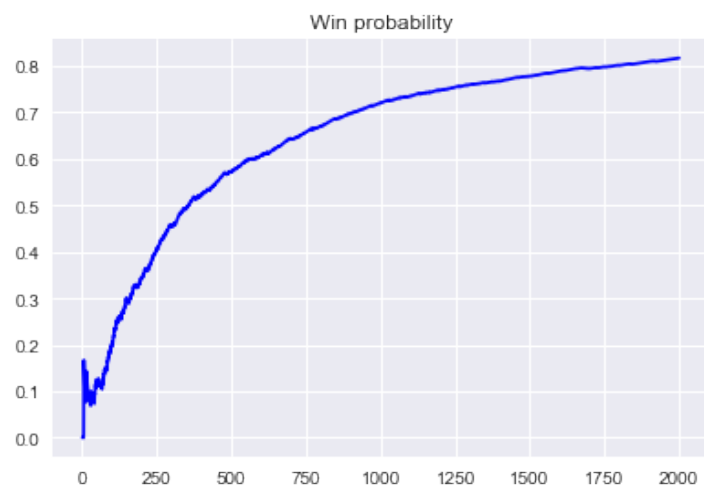
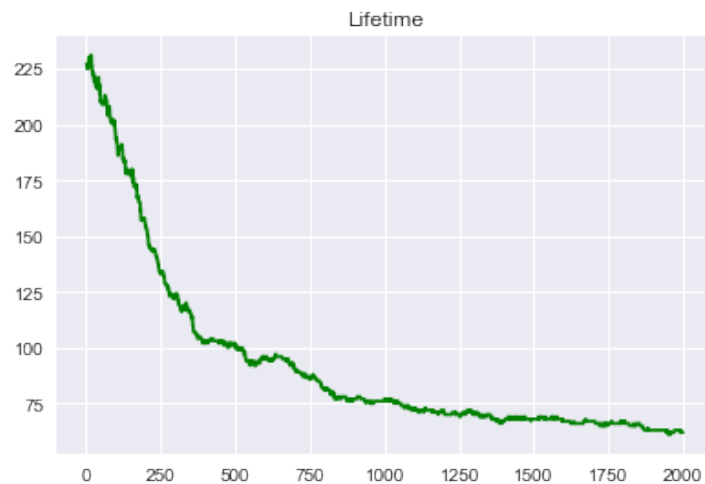
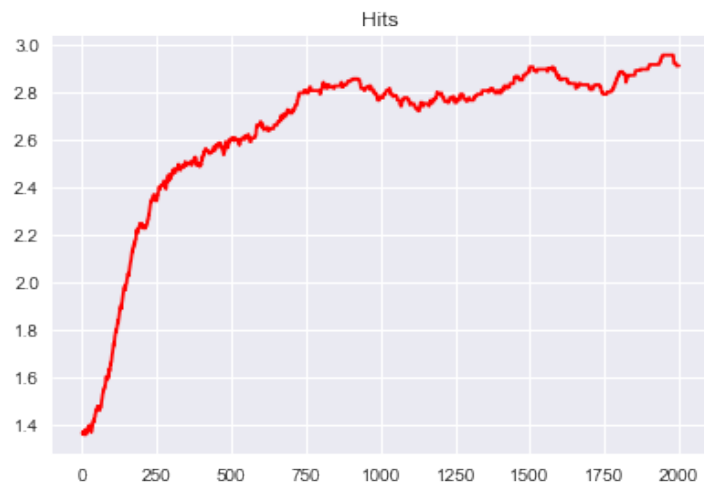

Dla środowiska niedeterministycznego z agresywnymi parametrami.

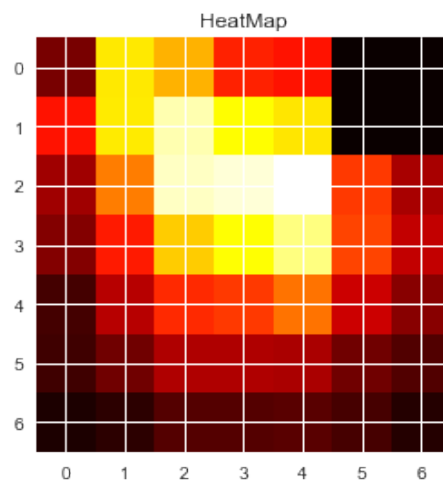
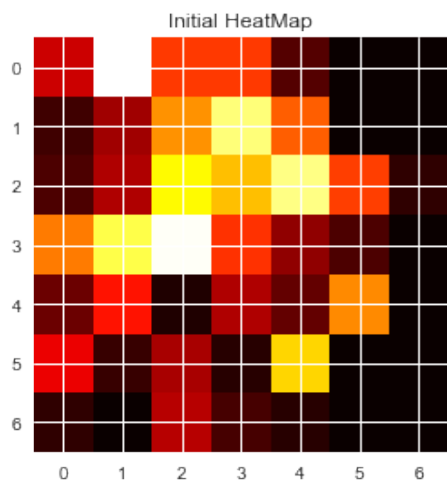
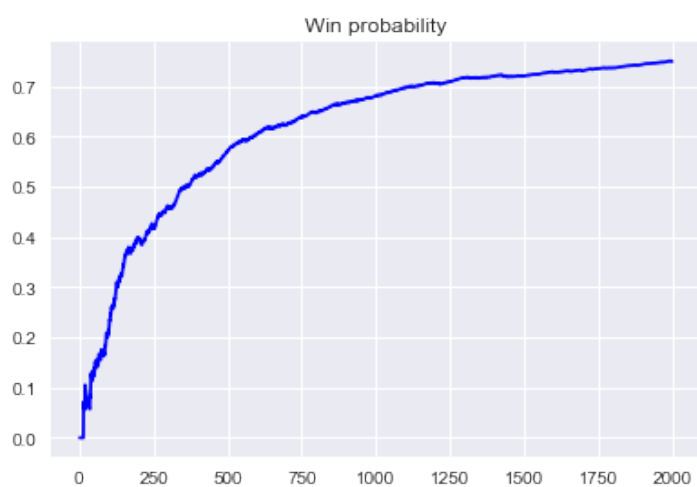
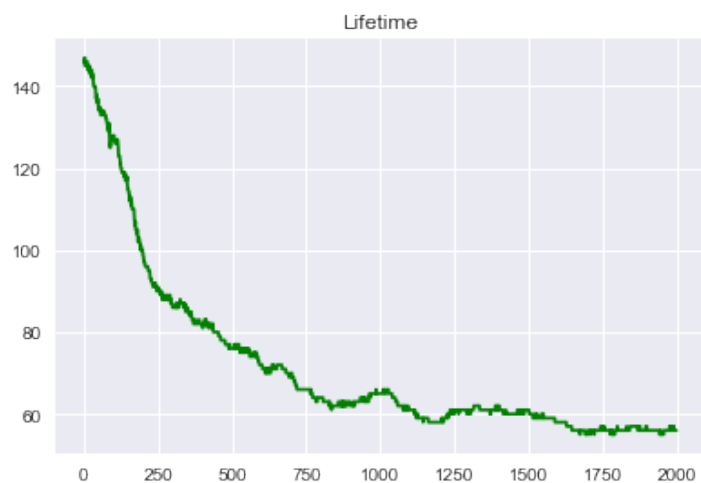
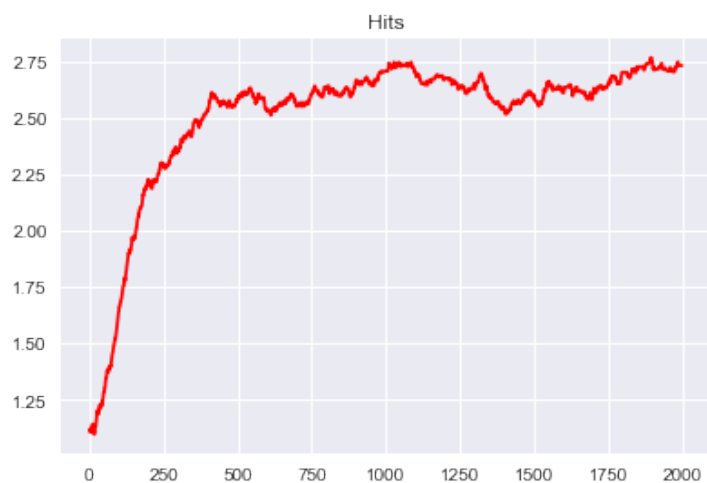

Wyniki algorytmu QLearning

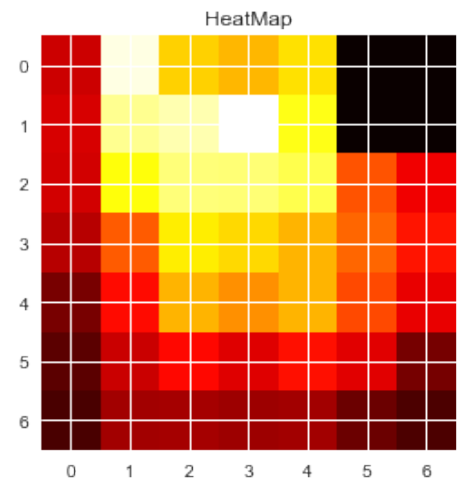
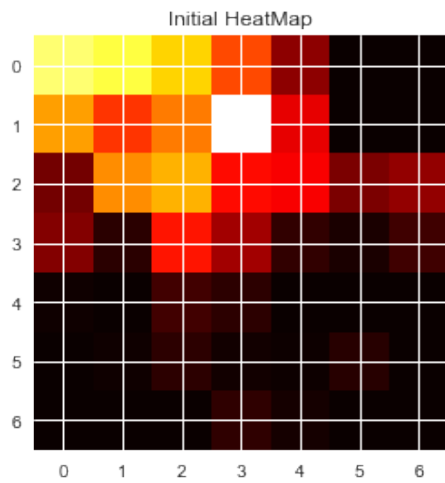
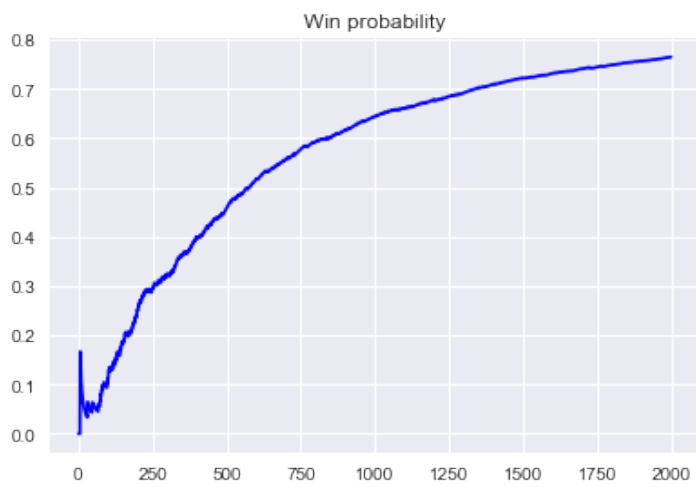
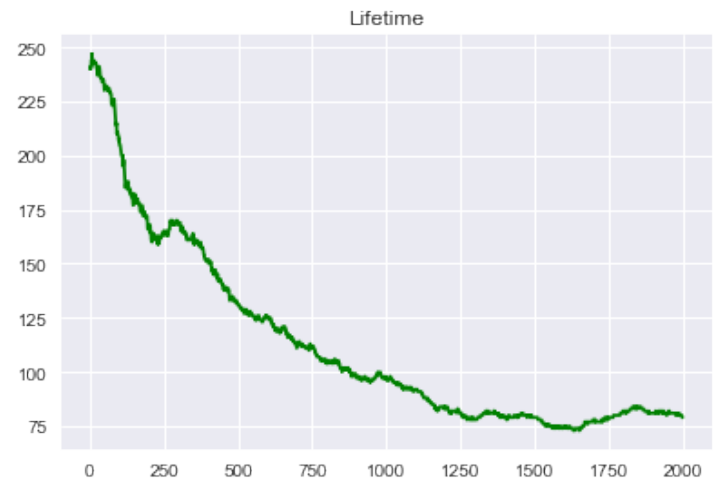
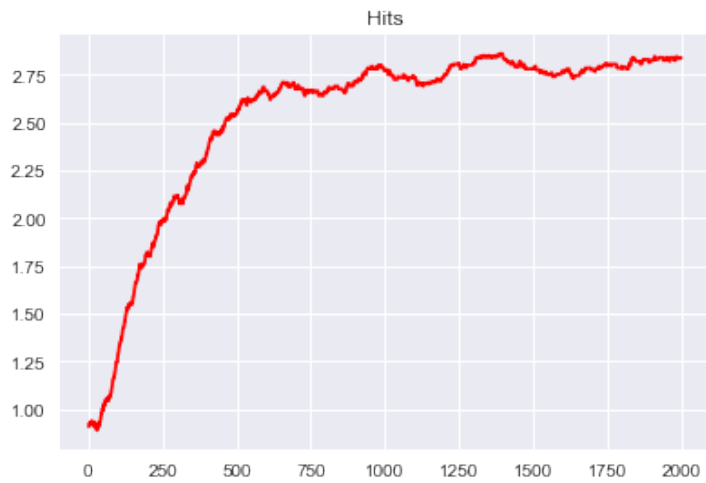
Dla środowiska deterministycznego z pasywnymi parametrami.

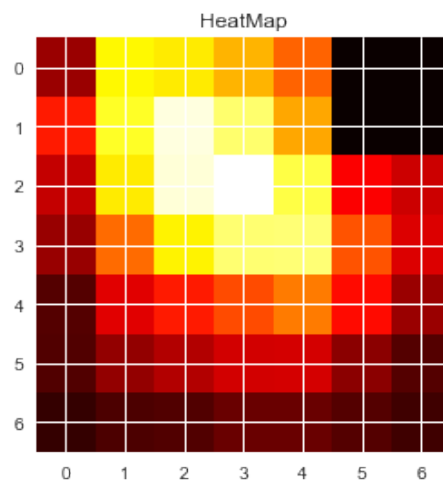
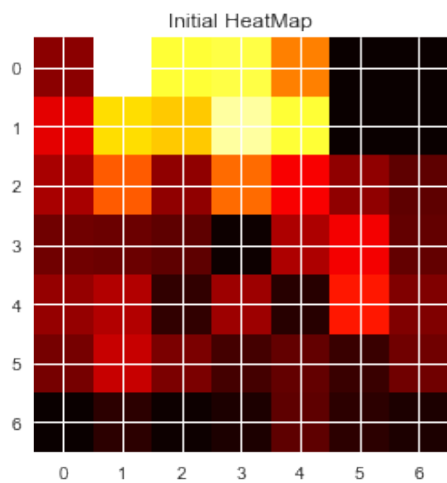
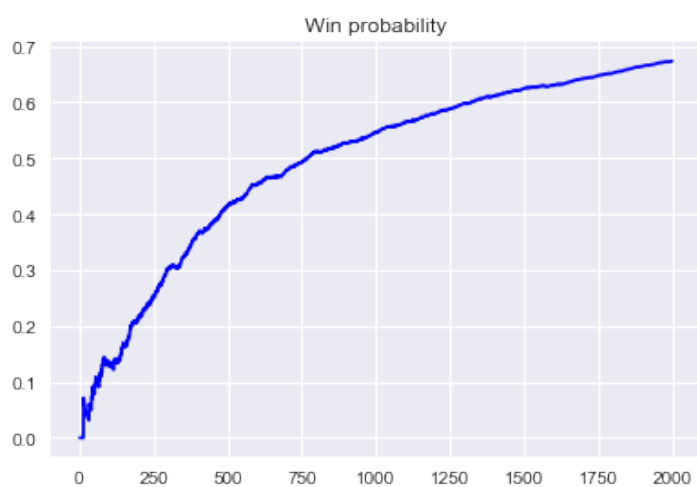
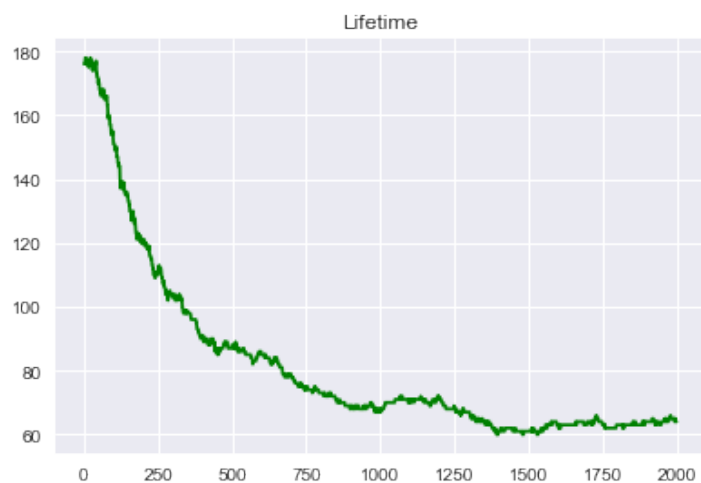
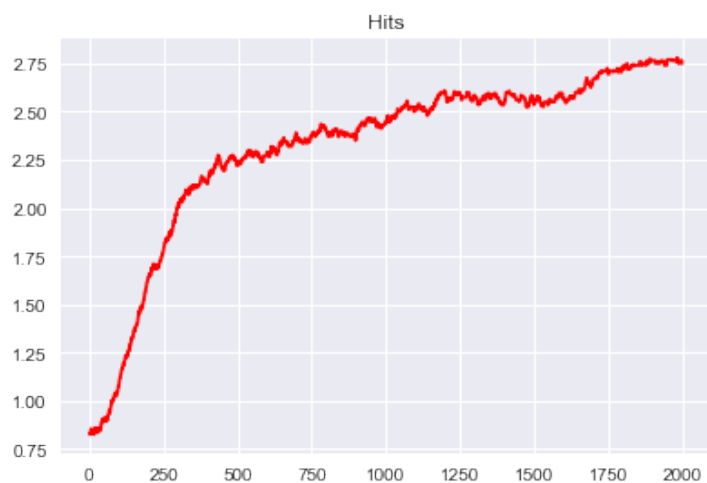
Dla środowiska deterministycznego z agresywnymi parametrami.

Dla środowiska niedeterministycznego z pasywnymi parametrami.

Dla środowiska niedeterministycznego z agresywnymi parametrami.

Podsumowanie Wyników

Pasywne parametry osiągały bardzo dobre wyniki, natomiast im bardziej agresywne parametry próbowałem ustawić tym gorzej radził sobie algorytm (ostatecznie zostałem przy dość lekko agresywnych, bo takowe nie odstawały zbyt od tych pasywnych).

W wykresach zatrzymuję się po 2 tysiącach gier, algorytm nie przestaje się wtedy uczyć ale proces uczenia trwa już długo (poniżej wykres dla 10k gier), a tendencja jest zachowana. Wykresy wygładziłem filtrem.

Heatmapy pokazują, że wiedźmin uczył się gdzie najlepiej czyhać na stryżę w deterministycznym środowisku. Widać, że dużo czasu spędzał w prawym górnym rogu kwadratu po którym poruszała się stryżga. Dla niedeterministycznej stryżgi musiał trochę za nią pochodzić po mapie.

Można by się też spodziewać, że na początku wiedźmin będzie dość losowo się poruszał a po uczeniu będzie preferował dobrze znane szlaki - tak też jest - choć heatmapy które pokazałem jako wczesne są po już dość długim uczeniu są więc troszkę "biased".

Po oglądaniu zachowania wiedźmina doszedłem do wniosku, że nauczył się on słabości stryżgi tzn. najczęściej atakował gdy był po skosie od niej (czyli ona nie mogła go zaatakować), natomiast w pozostałych sytuacjach uciekał z pola rażenia.

Wykresy też dość jasno pokazują jakie nagrody ustawiałem - walki trwają dość długo bo nie dają zbyt dużych nagród za zbliżenie się, kary są ujemne na początku bo kara za porażkę jest bardzo duża (co niedoświadczonemu wiedźminowi zdarza się często).

Co do parametrów algorytmów to przesadzenie z ich wartościami miało zazwyczaj negatywne skutki - mocno spowalniało zbieżność. Np. gdy weźmiemy duży `discount_factor` to przełoży się to na długość gier. Natomiast o ile nie były one zupełnie ekstremalne to algorytmy zbiegały i iteracyjnie poprawiały swoje wyniki.

Same algorytmy zachowują się podobnie, QLearning zbiega wolniej niż SARSA, co widac po wykresach prawd. wygranej. Fakt, że zachowują się podobnie jest oczekiwany gdyż różnią się tylko tym, że Qlearning do uaktualnienia Q bierze najlepszą akcję (ale bez patrzenia na `experiment_rate`, albo z `experiment_rate = 0`), a do ostatecznego wyboru akcji stosuje `experiment_rate` tak samo jak SARSA.

Spodziewałbym się, że dla tego problemu zbiegają do tej samej wartości (bo problem jest dość trywialny) - choć w ogólności wcale tak nie musi być.

Dla 10k gier.

